

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 12CoP/7/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5119210327
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 03. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Kvietok
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2021:5119210327.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Kvietka a sudcov Mgr. Martina Štubniaka a Mgr. Janky Benkovičovej, v právnej veci starostlivosti o maloletého K. Y., narodeného XX. XX. XXXX, bytom ako matka, zastúpeného kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Banská Bystrica, dieťa rodičov: matky Y. L., narodenej XX. XX. XXXX, trvale bytom J. - J. Z., J.I. X a otca K. Y., narodeného XX. XX. XXXX, toho času v ÚVTOS a ÚVV Ilava, o návrhu otca na úpravu styku s maloletým, o odvolaní otca proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 37P/70/2020-285 z 28. októbra 2020, takto

rozhodol:

I. Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e**.

II. Žiaden z účastníkov **n e m á** nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Lučenec (ďalej aj „okresný súd“, alebo „súd prvej inštancie“, resp. „prvoinštančný súd“) napadnutým rozsudkom upravil styk otca s maloletým tak, že otec je oprávnený stretávať s maloletým telefonicky každý prvý štvrtok v kalendárnom mesiaci v čase medzi 18.00 hod. a 19.00 hod., kedy je oprávnený maloletého kontaktovať na telefónnom čísle matky +XXX XXX XXX XXX (prvý výrok). Matke uložil povinnosť maloletého na telefonický styk s otcom pripraviť a otcovi telefonický styk s maloletým umožniť prostredníctvom jej telefónneho čísla (druhý výrok). Ďalej rozhodol, že otec je oprávnený kontaktovať maloletého písomnou formou jeden krát v kalendárnom mesiaci na adrese bydliska maloletého J. X. X/X, XXX XX J. - J. Z. (tretí výrok) a súčasne matke uložil povinnosť otcovi písomný styk s maloletým umožniť (štvrtý výrok). Vo zvyšnej časti návrh otca zamietol (piaty výrok). Napokon vyslovil, že touto úpravou dochádza k zmene rozsudku Okresného súdu Žilina č. k. 9P/138/2013-136 zo dňa 21. 01. 2015 vo výroku o úprave styku s maloletým (šiesty výrok) a že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania (siedmy výrok).

2. Súd prvej inštancie aplikoval ust. § 24 ods. 4 a § 26 Zákona o rodine majú vykonaným dokazovaním preukázané, že maloletý bol rozsudkom Okresného súdu Žilina č. k. 9P/138/2013-136 zo dňa 21. 01. 2015 zverený do osobnej starostlivosti matky, otec bol zviazaný prispievať na výživu maloletého a styk otca s ním upravený nebol. Následne menovaný súd rozsudkom č. k. 37P/190/2016-185 zo dňa 25. 05. 2017 schválil rodičovskú dohodu, na základe ktorej je matka povinná informovať otca o zdravotnom stave, záujmoch a študijných výsledkoch maloletého vždy k prvému dňu daného kalendárneho štvrtého roka a zaslať otcovi dve fotografie maloletého elektronickou formou, pričom otec bol povinný oznámiť elektronickú adresu, na ktorú mu majú byť informácie o maloletom zasielané. Okresný súd Žilina tiež rozsudkom č. k. 37P/190/2016-189 zo dňa 25. 05. 2017 upravil styk starej matky H. O. s maloletým tak, že táto je oprávnená stretávať sa s ním poslednú nedeľu v mesiaci v čase od 13.00 hod. do 15.00 hod. na adrese J. XXX, kedy matka je povinná maloletého na stretnutie pripraviť a toto umožniť s tým, že

starej matke bola uložená povinnosť v prípade, ak stretnutie nemieni využiť, oznámiť túto skutočnosť matke aspoň 24 hodín vopred.

3. V súčasnosti sa otec od 18. 11. 2013 nachádza vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý vykonáva v ÚVTOS a ÚVV Ilava, pričom bol odsúdený za závažnú trestnú činnosť - ako sám uviedol za vraždu svojho otca - na 22-ročný trest odňatia slobody, ktorý mu trvá do 18. 11. 2035. Okresný súd poukázal na čl. 5 Zákona o rodine i nález Ústavného súdu Českej republiky sp. zn. II. ÚS 22/2017 zo dňa 08. 08. 2017 argumentujúc, že pri úprave styku rodiča nachádzajúceho sa vo výkone trestu odňatia slobody s dieťaťom je potrebné vziať do úvahy predovšetkým povahu konkrétneho trestného činu, za ktorý bol rodič odsúdený. V tomto prípade sa jedná o závažnú trestnú činnosť, za ktorú je otec odsúdený na dlhoročný trest odňatia slobody, nešlo ale o trestnú činnosť smerujúcu voči matke alebo samotnému maloletému. Okresný súd preto vzhľadom na dĺžku možného trestu mal za to, že je potrebné upraviť stretávanie sa otca s maloletým aj z dôvodu, že otec aktuálne nemá žiaden kontakt s maloletým. Komunikácia rodičov nie je žiadna a preto považoval návrh otca za dôvodne podaný.

4. Súd prvej inštancie zohľadnil okolnosti týkajúce sa maloletého, t. j. jeho vek, režim, zdravotný stav, plnenie si školských povinností a mimoškolských aktivít a bral do úvahy aj okolnosti na strane otca nachádzajúceho sa vo výkone trestu odňatia slobody. Hoci maloletý otca vo výkone trestu navštevoval (či už s matkou alebo starou matkou), bol v tom čase vo veľmi útlom veku. Pokiaľ otec poukazoval na to, že maloletý mal v čase poslednej návštevy 4 roky, bolo podľa okresného súdu nepravdepodobné, aby sa na takéto okolnosti návštevy pamätal, čo vyplýva aj zo skutočnosti, že pôvodne maloletý nemal vedomosť, že jeho biologickým otcom nie je súčasný partner matky. Aktuálne už maloletý o tom vie, avšak nevie, kde sa jeho otec v súčasnosti nachádza. Otec maloletého prezentoval v konaní záujem predovšetkým o osobný kontakt s maloletým uskutočňovaný vo výkone trestu odňatia slobody, avšak okresný súd bol toho názoru, že maloletý je vo veku 8 rokov a pokiaľ svojho otca nepozná, na tohto si nespomína a v súčasnosti s ním nie je v žiadnom kontakte, bude nevyhnutné, aby sa vzťah maloletého s otcom budoval postupne, nenásilne a s prihliadnutím na najlepší záujem maloletého. Odsúdený rodič samozrejme má právo na styk so svojím dieťaťom, ale je potrebné posúdiť vhodnosť toho, či je povinnosťou dieťaťa, aby navštevovalo odsúdeného rodiča vo výkone trestu odňatia slobody, lebo iba z recipročného charakteru vzťahu medzi rodičom a dieťaťom nie je možné vyvodzovať povinnosť dieťaťa ako protiklad práva rodiča na styk. Návšteva väzenia je stresujúca aj pre dospelého človeka, o to viac pre maloleté dieťa, ktoré môže návštevou utpieť traumatizujúcu skúsenosť a môže vážne ohroziť jeho psychické zdravie a ďalší priaznivý vývoj. Preto v najlepšom záujme maloletého je budovanie vzťahu so svojím otcom postupne, nenásilne, aj za prispenia matky a s jej pomocou a podporou vzhľadom ku skutočnosti, že maloletý nemá vedomosť, kde sa v súčasnosti otec nachádza a vzhľadom na súčasné možnosti otca vo výkone trestu odňatia slobody. Okresný súd preto upravil stretávanie sa otca s maloletým prostredníctvom telefonického kontaktu na každý prvý štvrtok v kalendárnom mesiaci v časovom rozmedzí medzi 18.00 hod. a 19.00 hod. a tento rozsah určil s prihliadnutím na vyjadrenie ústavu na výkon trestu odňatia slobody, kde otec trest vykonáva a vzhľadom na denný režim maloletého prezentovaný matkou. Okresný súd poznamenal, že bolo potrebné prihliadnuť na maloletého, ktorý je vo veku 8 rokov a nemožno očakávať, že bude plne využívať celú poskytnutú hodinu na telefonovanie s otcom. Je úplne prirodzené, že rozhovory otca s maloletým môžu trvať niekedy pár minút, niekedy aj hodinu, zo začiatku môžu byť kratšie, kým sa maloletý osmelí, niekedy aj dlhšie. Je preto na otcovi, aby zaujal pozornosť maloletého na prípadnú spoločne vedenú tému. Zároveň matke uložil povinnosť maloletého na telefonický styk pripraviť aj po psychickej stránke, aby maloletý otca neodmietal a bol motivovaný ku kontaktu.

5. Prvoinštančný súd upravil aj kontaktovanie maloletého zo strany otca cestou písomnej korešpondencie, a to jedenkrát v kalendárnom mesiaci, kedy bude otec maloletému zasielať písomnú korešpondenciu na adresu bydliska maloletého majúca za to, že takto upravená komunikácia nemá byť obmedzením pre otca, ale túto je potrebné zo začiatku nejakým spôsobom navzájom regulovať a nič nebráni otcovi ani maloletému písomnú korešpondenciu postupne rozširovať na častejšie intervaly, pokiaľ o to sám maloletý bude mať záujem. Rovnako, ako pri telefonickom kontakte bola matke uložená povinnosť písomný styk umožniť. Okresný súd dal tiež do pozornosti, že možnosť rozšíriť kontakt s maloletým vzájomnou dohodou rodičov sa vzťahuje nielen na telefonický, ale aj na písomný kontakt.

6. Súd prvej inštancie napokon zhrnul, že vzhľadom na potrebu postupného a nenásilného opätovného budovania vzájomného vzťahu otca s maloletým, jeho návrh na osobný kontakt s maloletým zamietol. Mal za to, že telefonickým a písomným kontaktom a zároveň existujúcou informačnou povinnosťou matky

bude mať otec dostatočným spôsobom zabezpečené informácie o maloleťom, o jeho napredovaní, vývoji a preto nie je potrebné, aby kontakt otca s maloleťým bol zabezpečovaný prostredníctvom starej matky maloleťého z otcovej strany. Tiež poukázal na to, že ak sa zmenia pomery predovšetkým na strane maloleťého a jeho rozumová vyspelosť bude umožňovať oboznámenie sa s miestom pobytu otca, bude možné upraviť stretávanie sa otca s maloleťým aj priamo osobnými návštevami. Avšak v prvom rade má prednosť rodičovská dohoda pred autoritatívnym rozhodnutím súdu. Zároveň okresný súd vyslovil, že aktuálnou úpravou sa mení rozsudok, ktorým bolo naposledy rozhodované o úprave styku otca s maloleťým, ktorý bol v tom čase ponechaný na dohodu rodičov.

7. V zákonnej lehote podal proti rozsudku odvolanie otec. Navrhol zmeniť rozsudok tak, že bude oprávnený telefonovať maloleťému 4 x mesačne po dobu 15 až 20 minút s tým, že tieto hovory mu bude povolené vykonávať cez víkendy, resp. aj cez pracovný týždeň.

8. V odvolaní dal za pravdu okresnému súdu v tom, že skutočne by bolo predčasné a možno aj nevhodné, aby so synom obnovili kontakt hneď osobnými návštevami, ktoré by museli byť vo väzení a preto na takejto požiadavke vzhľadom na dobro svojho syna netrvá. Nech sa maloleťý sám rozhodne, kedy ho navštíví ako sa oboznámi s jeho situáciou a bude pripravený ju akceptovať.

9. Otec poukázal na to, že vzhľadom na pandémiu COVID-19 sú ako náhrada za návštevy umožnené tzv. videonávštevy formou priamej elektronickej komunikácie. Odsúdenému je povolené, aby mu v stanovenom čase 1 x mesačne v trvaní 20 minút zavolali blízki. V čase, kedy podával svoj návrh nebola táto forma k dispozícii a preto ani nemohol navrhnúť súdu, aby v rozhodnutí rozhodol o jeho oprávnení takýmto spôsobom so synom komunikovať. Navrhol, aby mu bolo priznané právo vykonávať videonávštevu so synom raz mesačne.

10. Vo vzťahu k telefonickej komunikácii uviedol, že okresným súdom prijatá úprava v skutočnosti pôsobí iba ako formálne povolenie, ide skôr o zamedzenie možnosti komunikácie, lebo súd si neuvedomil, že svoj návrh bol nútený podať, lebo vyčerpal všetky možnosti ako sa v pokoji dohodnúť s matkou maloleťého. Ak by takáto dohoda bola možná, nezaťažoval by súd. Nie je prijateľné vydať direktívny príkaz, aby 8-ročné dieťa muselo volať so svojim otcom práve v určitý deň a hodinu, lebo takáto požiadavka by sa ľahko mohla stať prostriedkom, ktorý v maloleťom vytvorí neprijemný pocit a blok na komunikáciu vzhľadom na možnú nevhodnosť času a momentálne nastavenie dieťaťa. Existujú aj iné možné prekážky, ktoré by znemožnili nerušenú komunikáciu, lebo treba zohľadniť aj to, že nemožno očakávať, že dieťa vydrží hodinu pri telefóne v komunikácii, ktorá sa musí ešte len naštartovať. Preto žiadal, aby mu bolo umožnené volať 4 x mesačne po dobu 15 až 20 minút cez víkendy, aj cez pracovný týždeň. Doplnil, že medzičasom došlo v ich ústave na výkon trestu odňatia slobody k inštalácii telefónnych aparátov priamo na celách odsúdených a volať možno v čase od 06.00 hod. do 22.00 hod. denne, hovory sú obmedzené výberom osôb, ktorým odsúdený môže zavolať, čo schvaľuje riaditeľ ústavu.

11. Kolízny opatrovník vo vyjadrení k odvolaniu otca navrhol rozsudok ako vecne správny potvrdiť majúc za to, že súdom upravený telefonický a písomný styk aktuálne plne korešponduje s rodičovskými právami a potrebami maloleťého dieťaťa, pokiaľ sa neobnoví dôvera maloleťého k otcovi. Matka informuje otca pravidelne o maloleťom e-mailom, posielala mu aj fotografie, ako to má stanovené súdnym rozhodnutím a vyjadrila sa, že je ochotná toto rozšíriť, nesúhlasila iba so stykom otca s maloleťým v zariadení na výkon trestu odňatia slobody. Tiež matka bola do budúcnosti ochotná pristúpiť aj na osobnú dohodu medzi rodičmi aj ohľadne telefonickeho kontaktu otca v iné hodiny, lebo sa chce vyhnúť tomu, aby tieto záležitosti riešili prostredníctvom súdu.

12. Matka vo svojom vyjadrení k odvolaniu poprela, že by otec využil všetky možnosti ako sa v pokoji dohodnúť. Otec sa s ňou rozprával telefonicke jediný raz počas stretnutia maloleťého so svojou starou matkou z otcovej strany počas Vianoc v roku 2016. Otec sa vtedy pýtal ako sa maloleťý má, čo má nové, maloleťého si k telefónu nepýtal. Podľa nej okresný súd v čase vyhlásenia rozsudku disponoval informáciou o možnosti videohovoru, čo vyplýva aj z odôvodnenia napačnutého rozhodnutia a preto nie je pravdou, že súd nedisponoval takouto informáciou. Nestotožňuje sa s názorom otca, že rozhodnutím sa mu zamedzí komunikácia. Otec bez toho, aby kontakt na základe rozhodnutia súdu čo len raz realizoval, dopredu konštatuje, že mu nebude umožnený. Pokiaľ otec namietal, že nie je prijateľné vydať direktívny príkaz, aby 8-ročné dieťa muselo volať so svojim otcom v určitý deň a hodinu, tak

to bol práve otec, ktorý bez toho, aby túto otázku s ňou vopred komunikoval, podal návrh na súd. Nakoľko výrok súdneho rozhodnutia musí byť dostatočne určitý na to, aby bol aj vykonateľný, musí byť presne vymedzené od kedy do kedy je otec oprávnený s maloletým synom komunikovať. V ďalšom matka poukázala na režim maloletého, jeho záujmovú činnosť a táto bola pri rozhodovaní zohľadnená korešpondujúc s voľným časom maloletého mimo záujmových aktivít. K námietke otca, že nemožno očakávať, že dieťa vydrží hodinu pri telefóne poukázala na odôvodnenie napadnutého rozhodnutia, v ktorom sa uvádza, že je úplne prirodzené, že rozhovory môžu mať rôzne trvanie a je na otcovi, aby zaujal pozornosť maloletého na spoločnú tému. Pokiaľ otec žiadal, aby súd rozhodol o možnosti volania 4 x mesačne po dobu 15 až 20 min., cez víkendy i pracovný týždeň, matka poukázala na to, že maloletý otca vôbec nepozná a nepamätá si na neho. Otec si najprv musí vzťah s maloletým vybudovať a ak sa mu to podarí, bude v záujme maloletého, aby bol so svojim otcom v častejšom kontakte. Navrhla preto, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie v celom rozsahu potvrdil.

13. V následnom vyjadrení otec spochybnil tvrdenia matky, že by nevyvíjal snahu, lebo v roku 2017 sa kontaktoval s matkou, ktorá mu v tom čase navrhla, aby na určitý čas prerušil kontakt so synom v záujme jeho zdravého psychického vývoja, na čo aj pristúpil. Následne potom nemohol matku kontaktovať, lebo matka nie je jeho rodinná príslušníčka, jej telefónne číslo mu v rámci volaní z ústavu nebolo zaevidované. Jeho komunikácia ale prebiehala v písomnej podobe a ako aj okresný súd postrehol, matka maloletého pred synom túto zatajovala. Preto sa nediskvalifikoval z komunikácie, ale len pristúpil na dohodu s matkou maloletého, čo bola z jeho strany zrejme chyba. Uviedol, že osobne vylučuje možnosť akýchkoľvek rizík a negatívnych dopadov na psychický vývoj syna. Nemá v úmysle nútiť syna do aktivít, ktoré by sa mu priali a komunikácii chce ponechať voľnosť. Ak syn nebude mať chuť a čas komunikovať práve v čase stanovenom okresným súdom, tak podľa návrhu v odvolaní bude mať možnosť zavolať mu o týždeň alebo o ďalší. Takto sa medzi nimi vytvorí nenútený vzťah, ktorý vyplynie z dobrovoľného zblížovania. V odvolaní žiadal, aby bola matka zaviazaná k povinnosti pripraviť syna na komunikáciu, či už telefonickú alebo prostredníctvom Skype a tým sleduje svoj záujem na tom, aby sa nepokúšala znemožniť komunikáciu so synom ako doteraz. Nežiada, aby súd zaväzoval syna k akejkoľvek povinnosti, lebo je iba na ňom, či bude mať o komunikáciu záujem a ak nie, jeho rozhodnutie bude s láskou rešpektovať.

14. Ďalšie vyjadrenia počas odvolacieho konania podané neboli.

15. Na základe odvolania otca krajský súd, ako súd odvolací [§ 34 CSP], vec preskúmal v rozsahu určenom ustanoveniami § 65 a § 66 CMP, bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario s použitím § 219 ods. 3 CSP a rozsudok súdu prvej inštancie podľa ust. § 387 ods. 1 a 2 CSP potvrdil ako vecne správny.

16. Podľa ustanovenia § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

17. Podľa ustanovenia § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

18. Po oboznámení sa s obsahom spisu odvolací súd konštatuje, že rozsudok súdu prvej inštancie je vecne správny a vychádza z náležite a v dostatočnom rozsahu prevedeného dokazovania pri rešpektovaní procesných práv účastníkov konania. Prvoinštančný súd zistil skutočný stav veci v rozsahu zodpovedajúcom zákonnej potrebe rozhodnutia založeného na preskúmaní všetkých podstatných okolností prípadu. Odvolací súd sa v súlade s vyššie citovaným ustanovením § 387 ods. 2 CSP v celom rozsahu stotožňuje s dôvodmi napadnutého rozhodnutia, ktoré je jasné, zrozumiteľné a presvedčivé poskytujúc tým dostatočnú oporu pre záver majúci vyjadrenie v jeho výrokovej časti. Okresný súd svoje zistenia aj právne závery vrátane použitých právnych predpisov dostatočne popísal v odôvodnení rozhodnutia, kde z pohľadu odvolacieho súdu správne vystihol všetky podstatné okolnosti prípadu. Aj podľa odvolacieho súdu je okresným súdom vymedzená úprava styku v písomnej a telefonickej forme medzi otcom a maloletým adekvátna, zohľadňujúca hlavne záujem maloletého a rešpektujúca i situáciu otca.

19. Pokiaľ ide o konkrétne námietky otca, odvolací súd dáva za pravdu matke maloletého, že v čase rozhodovania okresného súdu tento mal vedomosť o tom, že je možná i komunikácia prostredníctvom obrazu elektronickými prostriedkami formou videonávštev. Avšak aj podľa odvolacieho súdu v situácii, kedy maloletý svojho otca ani nepozná, z útleho detstva si ho nepamätá a zatiaľ nemá vedomosť o tom, kde a z akého dôvodu sa otec nachádza (vie len o tom, že je odcestovaný), nie je vhodné, aby bez poznania všetkých týchto súvislostí bol hneď vystavený priamej vizuálnej komunikácii. Nie je podľa odvolacieho súdu v záujme maloletého, aby hneď zažil ďalšie prekvapenie plynúce z toho, že otec nie je v skutočnosti odcestovaný, ako mu to matka prezentovala, ale nachádza sa vo výkone trestu odňatia slobody, kde má byť ešte dlhý čas. Odvolací súd je v zhode s okresným súdom toho názoru, že je potrebné nadviazanie vzťahu medzi otcom a maloletým budovať nenásilne a postupne a do toho nateraz nezapadá vzájomná interakcia prostredníctvom videonávštev. Nebolo by pre maloletého prospešné, aby bez potrebnej prípravy vedel a videl v akom prostredí sa otec nachádza. Vzhľadom na informačnú povinnosť, ktorú má matka voči otcovi uloženú súdnymi rozhodnutiami a vzhľadom na možnosť písomného a telefonického kontaktu, na základe ktorého musí najskôr dôjsť k nadviazaniu vzťahu medzi otcom a maloletým, je treba následne ponechať na maloletom, či chce alebo nechce po zodpovedajúcom vysvetlení zo strany matky vidieť otca aj v skutočnosti prostredníctvom elektronickej obrazovej komunikácie. V tomto smere nemožno matke ani vytknúť, že maloletému dosiaľ o všetkých skutočnostiach nepovedala, ak v pomerne nedávnej dobe bol vystavený novej situácii plynúcej z toho, že bol upovedomený o tom, že matkin partner nie je jeho biologickým otcom.

20. Odvolací súd si nemyslí, že by v terajšej situácii bolo prospešné pre maloletého, aby telefonická komunikácia bola vymedzená pomerne ľubovoľne v rozsahu 4-krát do mesiaca v rozsahu 15 až 20 minút. Matka správne poukázala na to, že je potrebné, aby rozhodnutie bolo vykonateľné. Preto z tohto hľadiska nebolo možné ponechať neupravenú frekvenciu, čas a trvanie hovorov a bolo potrebné dať im konkrétny rámec. Okresný súd v tomto smere opodstatnene zvýraznil, že možnosť širšieho telefonického kontaktu otca s maloletým môže byť otázkou dohody rodičov. Presne v tomto kontexte treba chápať aj súdom prijatú úpravu styku ako takú, ktorej cieľom je nadviazanie a obnovenie vzťahu otca a maloletého, čo ale neznamená, že ak sa vývoj ich vzťahu bude uberať pozitívnym smerom, že by po dohode rodičov nemohli byť telefonické hovory otca a maloletého častejšie, dlhšie, či v čase kedy to bude obom lepšie vyhovovať. Inými slovami, súdom prijatá úprava sledujúca aktuálny záujem maloletého predstavuje právny rámec, aby styk mohol prebiehať a je na rodičoch (a maloletom), či bude postupne častejší.

21. Z uvedeného vyplýva, že nič nebude brániť tomu, aby bolo zo strany matky umožnené i častejšie telefonovanie bez toho, aby na to bolo potrebné súdne rozhodnutie. Aj odvolací súd súhlasí s okresným súdom (otcom i matkou), že asi bude ťažké zo začiatku udržať maloletého pri telefóne v presne stanovenom čase. Ale jednoducho nejaká „štartovacia pozícia“ musí byť vytvorená a takto treba chápať aj súdnu úpravu, ktorou je otcovi i maloletému poskytnutý priestor na začatie vzájomnej komunikácie. Ani odvolací súd nevie predpovedať, ako maloletý bude reagovať na poskytnutú možnosť telefonicky hovoriť s otcom, resp. si s ním dopisovať, ale považuje to za oveľa vhodnejší spôsob začiatku budovania ich vzájomného vzťahu v porovnaní s inými formami (videonávštevy, resp. osobné návštevy v príslušnom ústave na výkon trestu). Z obsahu spisu je totiž zrejmé, že hoci v minulosti maloletý niekoľkokrát navštívil otca v ústave na výkon trestu odňatia slobody, bolo to v čase, kedy bol skutočne v útľom veku. Zo spisu nevyplývalo, že by návštevy boli realizované v ostatnom čase a že by maloletý o situácii otca vedel. Okresný súd v tomto správne poukázal na to, že o tom, že maloletý o skutočnostiach týkajúcich sa otca nemal plnú vedomosť svedčí aj to, že bol zaskočený informáciou, že matkin partner nie je jeho biologickým otcom.

22. Odvolací súd nesúhlasí s otcom, ktorý dopredu vylučuje súčinnosť matky potrebnú k realizácii telefonátov, resp. k písomnej korešpondencii, ako to naznačoval vo svojom odvolaní. Matka v rámci prvoinštančného konania dostatočne vyjadrila svoje odhodlanie pripraviť sa na novú situáciu, umožniť maloletému styk s otcom a nijakým spôsobom nemožno z jej stanoviska dospieť k záveru, že by mala záujem brániť rozvoju vzťahu medzi otcom a maloletým. Skôr naopak, matka počas konania prezentovala iba výhrady voči tomu, aby maloletý navštevoval otca v ústave na výkon trestu.

23. Z uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil z dôvodu jeho vecnej správnosti stotožňujúc sa aj s jeho odôvodnením (§ 387 ods. 1 a 2 CSP). Správne okresný súd vyslovil aj to, že dochádza k zmene predošlého rozhodnutia, ktoré sa zaoberalo stykom (a v ktorom bol ponechaný na dohodu rodičov) a správne rozhodol aj o trovách konania.

24. Pri rozhodovaní o trovách odvolacieho konania vychádzal odvolací súd z ustanovenia § 52 CMP a preto rozhodol, že žiaden z účastníkov konania nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

25. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici, ako súdu odvolacieho, pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 CSP nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 CMP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za neho koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).